

Nr 223

Av herr **Nordstrandh m. fl.**, om *möjlighet till konfessionell kristendomsundervisning på grundskolans högstadium.*

(Lika lydande med motion nr 193 i Första kammaren)

I vårt land finns en stark kristen tradition, som präglar människornas livsåskådning och religiösa behov. Majoriteten av svenska folket är ansluten till svenska kyrkan eller annat kristet samfund, och det stora flertalet föräldrar önskar ge sina barn en uppfostran i enlighet med den kristna tron. Tidigare gav skolundervisningen uttryck för den kristna traditionens stora betydelse för vårt samhälle. Sedan kristendomsämnet emellertid omvandlats till undervisning i allmän religionskunskap finns inget samband längre mellan skolans undervisning och den kristna traditionen i vårt land.

Grundskolans uppgift bör vara att å ena sidan meddela objektiv undervisning i alla ämnen och å andra sidan tillmötesgå elevernas skilda intresseinriktningar och behov. Denna målsättning som vi bestämt vill slå vakt om har i stort sett även infriats. På religionsundervisningens område har emellertid ej tagits tillräcklig hänsyn till de skilda behov som kan föreligga. Objektivitetskravet har gjort sig starkt gällande i det nya ämnet religionskunskap, som i enlighet med religionsfrihetens princip omfattar såväl kristendomskunskap som allmän religionskunskap. Viljan att tillmötesgå olika intresseinriktningar har kommit till uttryck i systemet med fritt valt arbete på grundskolans högstadium, som enligt läroplaner skall ge utrymme för aktiviteter såsom idrott, sång, teckning, slöjd eller annan hobbyverksamhet. När det gäller ämnet religionskunskap föreligger enligt läroplanen ingen möjlighet till undervisning utöver nuvarande obligatorium. Detta förhållande framstår såsom mycket allvarligt mot bakgrund av de behov, som torde vara särskilt starkt framträdande på detta område.

Kristna grupper har vid skilda tillfällen uttryckt stor oro med anledning av den nuvarande utformningen av grundskolans religionsundervisning. Det har framhållits att undervisningen om den kristna tron och livsåskådningen — under objektivitetskravets tryck — ofta blivit urvattnad och tvivelaktig till sitt innehåll. De läroböcker som använts i undervisningen om etik och samlevnadsproblem har t. ex. ingivit allvarliga farhågor. Med anledning härav har förordats, att grundskolan bör ge möjlighet till frivillig konfessionell kristendomsundervisning. Vi vill härmed varmt

instämman i detta önskemål. Det faktum att vi lever i ett pluralistiskt samhälle behöver inte förhindra en åtgärd i denna riktning — förutsatt att skilda trosriktningar garanteras lika rätt att anordna sådan undervisning inom skolans ram för att tillmötesgå elevernas önskemål.

I synnerhet på grundskolans högstadium torde möjligheten till konfessionell kristendomsundervisning fylla ett mycket väsentligt behov. Den konfirmationsundervisning som erbjudes av svenska kyrkan och de andra kristna samfundet skulle därigenom kunna anordnas i samarbete med skolorna. Även det ofta förekommande behovet av en fördjupad kontakt med kristendomen — både före och efter konfirmationen — skulle då kunna tillfredsställas. Detta förefaller väsentligt mot bakgrund av de svåra anpassningsproblem som ofta kännetecknar ungdomar i den här aktuella åldersgruppen.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala, att inom ramen för systemet med s. k. fritt valt arbete på grundskolans högstadium även bör inrymmas möjlighet till konfessionell kristendomsundervisning.

Stockholm den 22 januari 1970

Ove Nordstrandh (m)

Gunnar Oskarson (m) Blenda Ljungberg (m) Carl Eric Hedin (m)

Mårten Werner (m) Tore Nilsson (m) Ingrid Sundberg (m)
i Agnäs
